

Kunstenaar van de maand juni 2025

Caroline Hazewinkel

“Ambachtswrouw OF kunstenaar?” als eerste vraag. Met een razendsnel antwoord: “Ambachtswrouw EN kunstenaar, maar dan wel met een kleine k.....” Zelfbewust, maar ook bescheiden. Op bezoek aan een lange tafel in de eetkamer, die eigenlijk 24/7 in gebruik is als werktafel voor haar kunsten.

“In Schoonhoven leerde ik het vak van goudsmeden, heerlijk om de basis van de techniek onder de knie

te krijgen. Soms waren de docenten technisch subliem, soms hadden ze die magische click dat zowel techniek als creativiteit gecombineerd werd. Zilverwerk sprak me ook aan, je weet wel: van een plaat zilver of messing een beker, bokaal of schaal smeden.....

Die opleiding wilde ik erna doen en dan naar de kunstacademie. Een fietsongeval gooide helaas roet in het eten. Mijn elleboog in de kreukels, met als gevolg verlaat afstuderen en planning in de soep. Ik ben toen als goudsmid gaan werken. Later ben ik me alsnog gaan verdiepen in het zilversmeden.

“Ik werk met verschillende basismaterialen als titanium, goud, zilver, koper en messing, maar ook met staal. De prijzen voor de edele metalen stijgen waanzinnig snel. Daarmee worden mijn sieraden eigenlijk duurder dan ik leuk vind. Ik vind het nog steeds lastig een faire prijs voor mijn werk te vragen. Maar met dat basismateriaal ga ik aan de gang en met oxiderende chemische materialen (of met huishoudmiddeltjes) of met geconcentreerde hitte wordt dit materiaal bewerkt. Dat resulteert in een patina met een soms onvoorspelbare kleur. Heerlijk hier in mijn eigen atelier lekker mee bezig te zijn. Soms vrij werk, maar gelukkig ook regelmatig opdrachten.”

Maar er liggen ook waanzinnig mooie shawls, zachte stoffen die schreeuwen om aangeraakt te worden. “Wat doe je met die shawls?” “Vanaf 2019 was ik een paar jaar vrijwilliger bij de Rhedense Schaapskudde. Met de wol van hun schapen ging ik aan de gang en ontdekte het nunoviltten. Hier worden de wolvezels gecombineerd met een lichte transparante stof, zoals zijde om getextureerd textiel te maken. Werken met Merinowol, water en zeep voelde zo heerlijk zen..... Naast het keiharde materiaal van het edelsmeden, dit zachte werk deed me goed.” “Is zo’n shawl écht om te dragen, of meer een sieraad?” “Het is heerlijk om te dragen, maar de aanschafprijs is aan de hoge kant, dus eigenlijk wordt het inderdaad meer als een sieraad gezien.”

“Heb je nog projecten in het verschiet, nog creatieve wensen voor de toekomst?” “Lekker bezig met een nieuwe website. Verder wil ik actief doorgaan met exposeren, binnen maar ook buiten ons collectief. Met zowel de sieraden, als met de shawls. Ja Geert, ik wil natuurlijk ook meer verkópen, dan kan ik weer materialen kopen. En meer experimenteren wil ik ook! Er ligt nog een braak terrein voor mij om natuurlijke materialen als planten en kruiden, nu bijvoorbeeld de vlierbloesem, te verwerken in mijn ambacht. Daar wil ik ook tijd aan besteden.”

“Over het collectief? Het voelt voor mij als een warm bad. Ongevraagd krijg ik de ruimte om te zijn wie ik ben, om mijn kunst bespreekbaar te maken, om adviezen te krijgen op allerlei gebied. De challenges zijn échte uitdagingen, die me maanden bezig houden, heerlijk.....”

Tot besluit spreken we af samen op de thee te gaan bij [Galerie Marzee in Nijmegen](#), bij Marie-José van den Hout. Om het werk van Caroline te laten zien aan de kleindochter van een kerkelijke edelsmid, die de kersschatten van de dom van Keulen heeft gerestaureerd en om uit te wisselen hoe leuk het is om steeds weer meer over dit ambacht te leren.

“Oh... dat durf ik niet hoor. Marzee is zo'n top!”

“Kan wel, maar dan doen we het toch samen?”

“Slik.....”

Interview & portretfoto's: Geert van den Broeck.

